

Editor: Nicoleta Popescu
Grafică copertă: Lesley Vamos
Tehnoredactare: Florența Sava
Corectură: Georgeta Nicolae

Original Title: Frankie Fish and the Sonic Suitcase

Text copyright © 2017 Peter Helliar

Illustration and design copyright © 2017 Hardie Grant Egmont

First published in Australia by Hardie Grant Egmont

Copyright © 2019 Editura Prestige

pentru ediția în limba română

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

HELLIAR, PETER

Frankie Fish și valiza sonică / Peter Helliar ; grafica de Lesley Vamos ; trad. de Mihaela Potoschi. - București : Prestige, 2019

ISBN 978-606-8863-65-8

I. Vamos, Lesley (il.)

II. Potoschi, Mihaela (trad.)

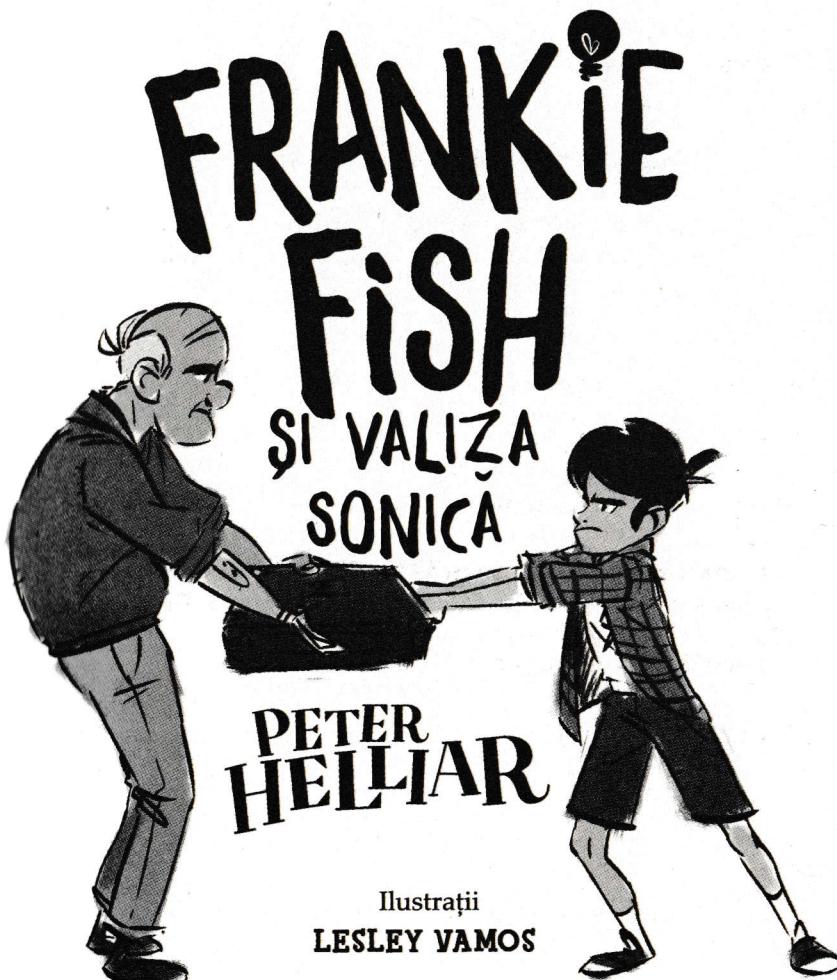
821.111

ISBN: 978-606-8863-65-8

Tel.: 0732.55.88.33

www.edituraprestige.ro

www.facebook.com/edituraprestigeoficial

Ilustrații
LESLEY VAMOS

Traducere de Mihaela Potoschi

PRESTIGE
KIDS

București - 2019

CUPRINS

Capitolul 1 - CAND FARSELE BUNE IAU O ÎNTORSĂTURĂ PROASTĂ. CHIAR EXTREM DE PROASTĂ.....	11
Capitolul 2 - ÎNCHISOAREA BĂTRÂNILOR	23
Capitolul 3 - UN MOMENT DE NEBUNIE ÎNTR-UN LOC NEBUN, NEBUN.....	32
Capitolul 4 - MAGAZIA SECRETELOR	42
Capitolul 5 - ACEASTĂ MISTERIOASĂ DISPARIȚIE A NANNEI FISH.....	51
Capitolul 6 - CEL MAI PROST COMPUTER DIN LUME.....	59
Capitolul 7 - ÎN ALTE VREMURI	68
Capitolul 8 - VALIZA SONICĂ	73
Capitolul 9 - CELĂLALT BUNIC (NU E MAI BUN DECÂT ACEST BUNIC)	84
Capitolul 10 - AFACERI CU GUST DE PEŞTE/AFACEREA FISH	91
Capitolul 11 - PRINS	97
Capitolul 12 - UNCHIUL RODDY	102
Capitolul 13 - O SCHIMBARE A VREMII = O SCHIMBARE A DESTINULUI.....	109
Capitolul 14 - BĂTRÂN PROST ȘIRET	118
Capitolul 15 - CEA MAI REA ÎNGHEȚATĂ MÂNCATĂ VREODATĂ.....	122
Capitolul 16 - ACEEAȘI GREȘEALĂ, ACEEAȘI GREȘEALĂ.....	129
Capitolul 17 - BIG RACE (MAREA CURSĂ)	136
Capitolul 18 - TIMPUL TRECE CU RAPIDITATE.....	146
Capitolul 19 - SCURTA ȘI TRISTA VIAȚĂ A BATERIEI.....	152
Capitolul 20 - DOI LA SUTĂ	158
Capitolul 21 - FREIDO, NU-ATAT-DE-UIMITOR.....	162
Capitolul 22 - HAI SĂ NE ELECTROCUTĂM	170
Capitolul 23 - RĂZBUNAREA CLARISSEI.....	177
Capitolul 24 - TIMPUL SĂ MERGI ACASĂ.....	185
Capitolul 25 - ACASĂ.....	189
Capitolul 26 - O OFERTĂ CĂREIA NICI CHIAR DREW BIRD NU I-AR PUTEA REZISTA	195

O SCURTĂ INTRODUCERE, ÎNAINTE
DE A-L CUNOAȘTE PE
FRANKIE FISH

Un bătrân cu un cârlig în loc de mâna, într-o dimineață, își parchează mult iubita lui mașină albastră în fața unei brutării.

Își târșâie picioarele înăuntru ca să cumpere o franzelă și apoi, după câteva minute, iar își târșâie picioarele afară, cu o geantă legănând-o ușor în cârligul lui. Mergând înfuriat și pufăind, bătrânul se oprește ca să țipe la un porumbel care stătea pe capota mașinii. Porumbelul își face un depozit de pene din fundul lui pufos, motiv pentru care bătrânul țipă și mai rău.

Bombânind din cauza mizeriei, omul își deschide mașina și se urcă în ea. Își pune centura de siguranță și își verifică oglinda retroizoare. Satisfăcut, pornește motorul.

Apoi, își conduce mult iubita mașină albastră înainte, **SPĂRGÂND** fereastra brutăriei.

Nimeni nu este rănit. Brutarul este șocat. Mașina este distrusă.

Bătrânul, parcat acum în interiorul brutăriei locale sub cărămizi și pâini, și tarte, este Alfie Fish, iar acest singur eveniment poate schimba istoria lumii.

De ce? Te aud întrebând.

Pentru a afla, trebuie să citești în continuare...

CAPITOLUL 1

CÂND FARSELE BUNE IAU
O ÎNTORSĂTURĂ PROASTĂ.
CHIAR EXTREM DE PROASTĂ.

Francis Fish era **ÎNCÂNTAT**. Mai bine zis **SUPER ÎNCÂNTAT**. Mai încântat de atât ar fi fost doar dacă ar fi avut mâini de ciocolată.

În primul rând, era ultima zi de școală, de la finalul semestrului, ceea ce însemna că era pe cale să aibă două săptămâni glorioase departe de școala primară, St. Monica.

Mai mult decât atât, în câteva momente, îl va însoțî pe cel mai bun prieten al lui, Drew Bird, și pe întreaga familie Bird la casa lor de vacanță de pe plajă. Asta însemna că nu ar mai fi trebuit să își petreacă

vacanțele aşa cum și le petreceau de obicei, ajutând la afacerea familiei, Fish Pest Control. De asemenea, mai însemna că nu mai era nevoie să o vadă pe sora lui Lou, Saint Lou, sfânta profesionistă și favorita absolută a mamei și a tatălui său (o acuzație negată cu înverșunare de către Ron și Tina Fish), pentru paisprezece zile întregi.

CÂȘTIG + CÂȘTIG = DUBLU CÂȘTIG!

Francis era în culmea fericirii. Nu avusese multe vacanțe, pentru că părinții lui erau în general prea ocupați ca să le aibă. Și niciodată nu petrecuse una cu cel mai bun prieten pentru că nu avusese un cel mai bun prieten niciodată înainte. Dar aceasta s-a schimbat cu totul când Drew Bird a ajuns la aceeași școală, semestrul trecut.

După ce domnișoara Merryweather l-a prezentat clasei pe Drew în prima sa zi, ea i-a spus (decizie pe care curând urma să o regrete): „Te poți așeza pe locul liber de lângă Francis Fish”.

Drew a mers spre locul arătat și s-a trântit lângă Francis, rânjind: „Salut, Frankie Fish”, a spus el. „Eu sunt Drew. Drew Bird!”.

Pentru un moment, întreaga lume s-a oprit. Era ca și cum Francis a intrat brusc într-o rază caldă de lumină a soarelui. Motivul era acesta: nimeni nu îi mai spusesese vreodată lui Francis „Frankie”, fără să-i dea vreo poreclă care să nu facă mișto de numele lui de

pește (Fish) - și lui imediat i-a placut. Francis a simțit cum un zâmbet mare îi cuprinde întreaga față.

Chiar din acel loc și din acel moment, Francis, nu Frankie Fish, ar fi înnotat până în China și înapoi pentru Drew Bird.

Cei doi băieți au descoperit repede că aveau mai multe în comun decât numele lor de familie, de origine animală. Amândurora le plăcea să se uite la *Doctor Who*, amândoi erau scuipători de talie mondială și amândoi erau uimitori la farse.

Ei, bine, Frankie era destul de bun la farse. Odată a acoperit țestoasa Sfintei Lou cu post-it-notes, iar de ziua ei i-a pus rahat fals de câine pe pernă. Lucruri clasice. Dar Drew Bird îl depășea, era un REGE al farselor. Genul de rege care putea declanșa o bombă părțitoare în cancelarie în timpul pauzei de prânz și care ar fi ieșit de acolo fără nicio zgârietură sau miros, la drept vorbind. În scurt timp, cunoșcându-l pe Drew, abilitățile lui Frankie de a face farse au avut un progres rapid.

Ceea ce ne duce la un alt motiv pentru care Frankie era încântat. Astăzi, în ultima zi din semestrul, el și Drew urmău să facă cea mai mare farsă pe care o creaseră împreună vreodată - și urma să fie epică.

Tinta lor era adunarea de final de semestrul, care de obicei avea entuziasmul unui melc care traversează o trecere de pietoni mergând foarte încet. Dureros de încet.

Dar adunarea de astazi NU urma să fie aşa. Nup. În niciun caz. Pentru că la adunarea de astăzi Frankie

și Drew au plănit o mică surpriză. În timp ce directorul Dawson îi plătisea de moarte (din punct de vedere medical, cu siguranță este posibil), Frankie și Drew urmau să atârne un afiș în spatele lui pe care scria:

MENTENTIAL. ABSOLUT DEMENTIAL.

Era o distracție inofensivă și punctul culminant al multor ore de muncă. Drew era un păcălici atât de perfecționist, încât continua să modifice detaliile. De fiecare dată când Frankie credea că farsa este pregătită, Drew se întorcea la școală cu o încântătoare privire strălucitoare în ochii săi și spunea „A avut loc o schimbare de planuri, Frankie! M-am gândit la ceva și mai bun”.

Ca și cum Drew era un păcălici profesionist, iar pentru Frankie era doar un hobby. De fapt, Drew Bird și-a planificat viitoarea carieră ca și Farsor viral pe Youtube, lucru care era în contradicție cu planurile părintilor lui, ce-și doreau ca el să devină terapeut (Gary Bird avea un istoric de dureri cronice de gât).

Parcă a fost ieri, când, în final, și-au fixat textul

exact pentru afiș. Planuise să îl picteze împreună în jurul prânzului, dar rămăseseră fără timp, aşa că în final Drew a luat hârtia acasă ca să îl facă acolo. Treaba lui Frankie era să aranjeze funiile care desfăceau afișul.

În timp ce se pregătea pentru școală, Frankie visa cu ochii deschiși la toată distrația și la aventurile pe care el și Drew urmau să le aibă împreună în vacanța lor. Jucând cricket pe nisip, stând cu cortul pe țarm și, desigur, farsele la care visau. Frankie chiar avea o placă de surf nou-nouă, primită la ziua lui, pe care murea de nerăbdare să o încerce. **PLUS** că Gary Bird îi promisese că vor merge pe o insulă, unde poți chiar să înoți cu delfinii.

Încă puțin, se gândeau Frankie fericit, în timp ce își ascundea funiile în fundul rucsacului. Si apoi voi merge în aventura vieții mele!

Cel puțin acesta ar fi trebuit să fie planul... până când farsa epică a lui Frankie și a lui Drew urma să arunce totul pe fereastră.

După ce îi predă funiile lui Drew la poarta din față, Frankie nu și-a mai revăzut prietenul toată dimineața. Doar când s-au strâns toți pentru adunarea de sfârșit de semestrul, chiar în spatele șefei de clasă, Lisa Chadwick (a cărei coadă perfectă continua să se legene în ochii lui), a apărut Drew.

„Hey”, i-a șoptit Drew, trăgându-l pe Frankie de umăr. „Vino cu mine”.

„Francis Fish și Drew Bird! Unde mergeți voi doi?” s-a răstit domnișoara Merryweather.

Domnișoara Merryweather era foarte arțăgoasă în acel moment. Zvonurile din curtea școlii spuneau că este aşa pentru că era ocupată cu organizarea nunții cu iubitul ei Domnul Hedge (Ariciul AKA), profesorul de sport. Planuise meniul. Își aleseșe rochia de mireasă. Își aleseșe chiar și decorațiunile pentru tort. Singurul lucru pe care nu fusese capabilă să-l aranjeze era cererea în căsătorie de la domnul Hedgehog.

Drew și-a revenit mai repede decât LeBron James. „Domnul Bourke ne-a rugat să-l ajutăm cu echipamentul audio-video”, a spus el.

A spus-o atât de repede și atât de încrezător, încât domnișoara Merryweather l-a crezut, chiar dacă acest lucru era impotriva a tot ce știa ea despre Drew Bird, și anume: *niciodată să nu ai încredere în Drew Bird*.

În timp ce toți ceilalți își găsiseră locurile, Frankie l-a urmat pe Drew în partea laterală a scenei, sus pe scările din spate, amândoi chicotind, de parcă erau niște hiene ce au inhalat gaz ilariant. Liniștea s-a așezat în sală, când directorul Dawson a luat microfonul, începând discursul cu un avertisment pentru tripleții Mosely ca să înceteze orice ar fi avut de gând să facă.

Frankie și Drew și-au luat locurile în pozițiile lor prearanjate. Frankie a apucat frânghia care se ridică sus până la tavan. Celălalt capăt era legat cu un nod în

jurul unui mâner mare de oțel fixat în podea, care era de obicei folosit ca să asigure decorurile pentru piesele de teatru ale școlii. Repetițiile pentru performanța de anul viitor a noii piese (musical *Dewey: Decimated*, scrisă de prea zeloasa bibliotecară Miss Davis) încă nu au început. Drew ar fi trebuit să fie pe partea cealaltă a scenei, cu un nod de frânghie identic, fixat de mânerul de oțel din podea.

„Tine minte, când spun **ACUM**, trebuie să dăm drumul frânghiilor amândoi odată”, a șoptit Drew.

Frankie a rânit și i-a făcut semn din degete că era OK (deși, tehnic vorbind, a ridicat un singur deget).

Drew i-a clipit din ochi lui Frankie, înainte ca acesta să plece tiptil, ca un hoț în noapte, în partea cealaltă a cortinei. Frankie Fish abia își putea ascunde entuziasmul. Dacă ar fi fost un pește adevarat, coada lui ar fi fluturat cu o bucurie nestăpânită.

Adunarea a început și era incredibil de plătită, aşa cum prezise Frankie. Directorul Dawson a început prin a-i mulțumi grădinarului școlii, Domnul Harris, pentru anii lui de serviciu și dorindu-i succes cu pensionarea lui.

Lui Frankie, cel puțin, nu-i părea rău că pleca grădinarul. Domnul Harris nu l-a iertat niciodată pe el și pe Drew când au schimbat etichetele de pe recipientele de fertilizator și erbicid din magazie, chiar înaintea concursului național *Cel mai bun teren de școală*. Domnul Harris jurase în gura mare că îi va prinde el într-o bună zi.

„Îmi pare rău, bătrânuile Harris, dar timpul tău a expirat”, a murmurat Frankie, în timp ce domnul Dawson i-a înmânat grădinarului un ceas și l-a invitat să plece de pe scenă.

Domnul Dowson a petrecut apoi două minute vorbindu-le tripletelor Mosley pentru că încă făceau ceea ce el le spusese să înceteze să facă și le-a ținut tuturor o prelegere despre ceea ce înseamnă un comportament adecvat pentru astfel de adunări.

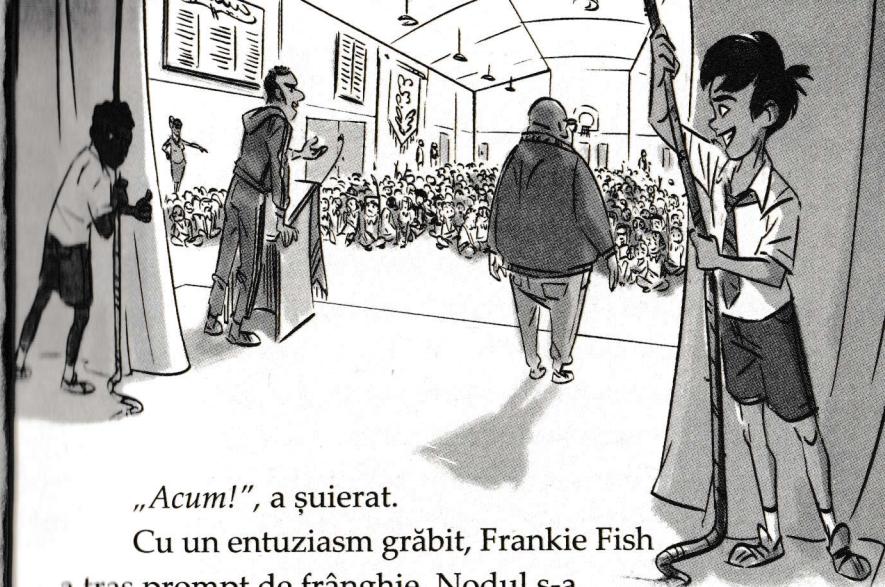
Frankie abia se mai putea abține să nu facă ceva, totuși generalul Bird încă nu îi dăduse niciun semnal. Adunarea dura atât de mult, încât începuse să se îngrijoreze că ar putea rata și vacanțele școlare din cauza ei.

Frankie și-a întins gâțul ca să-l vadă pe Drew. Acesta i-a făcut semn să țină.

Acum, pe scenă era domnul Hedgehog, care spunea cât de mândru era de echipa de hochei, pentru cât s-a luptat tot anul, în ciuda faptului că nu câștigase niciun joc. Apoi, și-a dres glasul și și-a ridicat în sus pantalonii.

„Este timpul să închei cu un anunț special”, a spus el, și a făcut o pauză pentru un efect dramatic. Urma să anunțe achiziționarea unor noi obstacole folosite pentru antrenamentele de hochei și voia să obțină cât mai mulți bani de la ei pentru acestea.

Chiar în acel moment, cu un zâmbet la fel de mare ca un gol de fotbal dat într-o poartă fără portar, Frankie l-a văzut pe Drew că a ridicat degetele în semn de OK.

„Acum!”, a șuierat.

Cu un entuziasm grăbit, Frankie Fish a tras prompt de frângchie. Nodul s-a desfăcut șerpuindu-se, iar frângchia a zburat până la tavan. Și în timp ce banner-ul cădea, Frankie l-a văzut pe Drew șoptindu-i altceva. Nu putea fi complet sigur, dar părea că îi spunea: „*A fost o mică schimbare de planuri!*”.

Frankie s-a simțit neliniștit. *Uh-oh... ce făcuse Drew?*

Frankie s-a uitat înmărmurit, cum afișul imens se desfășura în spatele domnului Hedgehog, care se bucura de suspansul creat.

Chiar atunci când era pe punctul de a lansa anunțul despre obstacole, din public s-a auzit un țipăt. Era un țipăt tare și scrâșnit, aproape ca un guțăt. Ca un șoarece scăpat în auditoriu. Un șoarece cu o machetă.

Din poziția sa, Frankie nu putea vedea ce era scris pe afiș. S-a uitat în partea cealaltă a scenei și l-a văzut pe Drew Bird rânjind cu toată fața, în timp ce